

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Bratislava I (Słowacja) w dniu 29 grudnia 2020 r. – postępowanie karne przeciwko AM**

**(Sprawa C-710/20)**

(2021/C 88/20)

Język postępowania: słowacki

**Sąd odsyłający**

Okresný súd Bratislava I

**Strony w postępowaniu głównym**

Krajská prokuratúra v Bratislave, AM

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy przepis prawa krajowego, który bez orzeczenia sądu krajowego uchyla bezpośrednio orzeczenie sądu krajowego o umorzeniu postępowania karnego, które zgodnie z uregulowaniem krajowym ma charakter orzeczenia ostatecznego ze skutkami uniewinnienia i na podstawie którego postępowanie karne zostało ostatecznie umorzone w efekcie amnestii ogłoszonej zgodnie z prawem krajowym, jest zgodny z prawem do bezstronnego sądu, zagwarantowanym w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, oraz z zakazem ponownego sądenia lub karania w postępowaniu karnym za ten sam czyn zabroniony pod groźbą kary, zagwarantowanym w art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także z art. 82 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej? **W przypadku udzielenia na to pytanie odpowiedzi przeczącej: czy sąd krajowy jest związany takim przepisem prawa krajowego?**
- 2) Czy przepis prawa krajowego, który ogranicza trybunał konstytucyjny w zakresie kontrolowania przyjętej na podstawie art. 86 lit. i) konstytucji Republiki Słowackiej uchwały Národná rada Slovenskej republiky (parlamentu Republiki Słowackiej) o uchyleniu amnestii lub indywidualnego ulaskawienia tylko do oceny jej zgodności z konstytucją Republiki Słowackiej, bez uwzględnienia wiążących aktów prawnych przyjętych przez Unię Europejską, zwłaszcza Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz Traktatu o Unii Europejskiej, jest zgodny z zasadą lojalności w rozumieniu art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także z art. 82 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, z prawem do bezstronnego sądu, zagwarantowanym w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, oraz z zakazem ponownego sądenia lub karania w postępowaniu karnym za ten sam czyn zabroniony pod groźbą kary, zagwarantowanym w art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej? **W przypadku udzielenia na to pytanie odpowiedzi przeczącej: czy sąd krajowy jest związany takim orzeczeniem krajowego trybunału konstytucyjnego?**

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 31 grudnia 2020 r. – TanQuid Polska Sp. z o. o. / Generální ředitelství cel**

**(Sprawa C-711/20)**

(2021/C 88/21)

Język postępowania: czeski

**Sąd odsyłający**

Nejvyšší správní soud

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: TanQuid Polska Sp. z o. o.

Strona pozwana: Generální ředitelství cel

### Pytania prejudycjalne

- 1) Czy produkty objęte podatkiem akcyzowym są przemieszczane w ramach procedury zawieszenia podatku w rozumieniu art. 4 lit. c) dyrektywy Rady 92/12/EWG<sup>(1)</sup> w sytuacji, gdy urząd celný jednego z państw członkowskich wyraził zgodę na przemieszczenie produktów w ramach procedury zawieszenia podatku ze składu podatkowego do zarejestrowanego podmiotu gospodarczego z siedzibą w innym państwie członkowskim, aczkolwiek nie spełniono obiektywnie warunków przemieszczenia produktów w ramach procedury zawieszenia podatku, ponieważ w toku późniejszego postępowania wykazano, że zarejestrowany podmiot gospodarczy nie wiedział o przemieszczeniu produktów z powodu oszustwa osób trzecich?
- 2) Czy przedstawienie gwarancji akcyzowej w rozumieniu art. 15 ust. 3 dyrektywy Rady 92/12/EWG, wydanej w celu innym niż przemieszczenie produktów w ramach procedury zawieszenia podatku między składem podatkowym a zarejestrowanym podmiotem gospodarczym mającym siedzibę w innym państwie członkowskim stoi na przeszkodzie prawidłowemu rozpoczęciu przemieszczenia w ramach procedury zawieszenia podatku akcyzowego, jeżeli fakt przedstawienia gwarancji został wskazany w dokumentach towarzyszących przemieszczeniu produktów w ramach procedury zawieszenia podatku do zarejestrowanego podmiotu gospodarczego i potwierdzony przez organ celný państwa członkowskiego?

<sup>(1)</sup> Dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, D.U. 1992, L 76, s. 1; wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 9, t. 1, s. 179.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez v (Niemcy) w dniu  
24 grudnia 2020 r. – RO, reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego / Bundesrepublik  
Deutschland**

(Sprawa C-720/20)

(2021/C 88/22)

*Język postępowania: niemiecki*

### Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Cottbus

### Strony w postępowaniu głównym

*Strona skarżąca:* RO, reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego

*Strona pozwana:* Bundesrepublik Deutschland, reprezentowana przez Bundesministerium des Innern, reprezentowane z kolei przez Präsident des Bundesamtes für Migration und Flüchtlinge

### Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ze względu na unijnoprawny cel unikania wtórnego przemieszczania się i ogólną zasadę jedności rodziny wyrażoną w rozporządzeniu (UE) nr 604/2013<sup>(1)</sup> wymagane jest analogiczne zastosowanie art. 20 ust. 3 tego rozporządzenia w sytuacji, w której małoletnie dziecko i jego rodzice składają wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej w tym samym państwie członkowskim, ale rodzice korzystają już z ochrony międzynarodowej w innym państwie członkowskim, podczas gdy dziecko urodziło się dopiero w państwie członkowskim, w którym złożyło wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy należy odstąpić od rozpatrzenia wniosku małoletniego dziecka o udzielenie azylu zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 604/2013 i wydać decyzję o przekazaniu na podstawie art. 26 tego rozporządzenia, ze względu na to, że przykładowo za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez małoletnie dziecko odpowiedzialne jest państwo członkowskie, w którym jego rodzice korzystają z ochrony międzynarodowej?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: czy art. 20 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 604/2013 ma analogiczne zastosowanie również w zakresie, w jakim w zdaniu drugim uznaje za zbyteczne prowadzenie własnego postępowania w celu przejścia dziecka, które urodziło się po przyjeździe, chociaż wtedy istnieje ryzyko, że przyjmujące państwo członkowskie nie będzie miało wiedzy o ewentualnej konieczności przejścia małoletniego dziecka lub że zgodnie ze swoją praktyką administracyjną odmówi analogicznego zastosowania art. 20 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 604/2013, a tym samym będzie istnieć ryzyko, że małoletnie dziecko stanie się „refugee in orbit” [...]?